

EU planira da sve emisije ugljen-dioksida do 2050. svede na nulu. Često se može čuti da je taj plan više nego ambiciozan. Ipak, danak koji uzima aerozagađenje u pogledu sve većeg broja respiratornih oboljenja, svavako govori o neophodnosti temeljnih reformi u oblasti energetike.

Siromašnije zemlje Centralne i Istočne Evrope već žure sa podnošenjem svojih projekata Briselu, koji su u vezi sa pravednom tranzicijom. Među problemima se često ističe nedostatak stručnih ljudi, neophodnih za tu tranziciju.

EU je već formirala Fond za pravedne tranzicije, koji vredi 17,5 milijardi evra, prenosi portal Euractiv. Cilj tog fonda je da se zemljama koje se oslanjaju na struju koja je dobijena iz uglja finansijski pomogne tokom tranzicije ka ekološki održivijim.

EU tokom tranzicije ka obnovljivim izvorima energije zemljama koje se najviše oslanjaju na proizvodnju struje iz uglja planira da pomogne u očuvanju radnih mesta.

To se pre svega odnosi na ljude koji rade u rudnicima uglja i tremoelektranama, jer bi u suprotnom mogli da se nađu na ulici i bez osnovnih prihoda za život.

Međutim, sve češće se čuju mišljenja da je to lakše reći nego uraditi.

Tome treba dodati razlike sa kojima se suočavaju državna preduzeća i privatne kompanije u dekarbonizaciji proizvodnje električne energije, pa jednostavna tranzicija sa uglja na obnovljive izvore postaje sve složenija.

Najsvežiji primer dolazi upravo iz Srbije gde je nadležno Ministarstvo rudarstva i energetike najavilo da će obusataviti planove u vezi sa izgradnjom termoelektrane Kolubara B. Radnici površinskih kopova uglja, kao i drugi zaposleni u elektroprivredi zbog toga su organizovali protest, strahujući za svoja radna mesta.

Čak je zatražena i smena ministarke Zorane Mihajlović, koja je najavu obustave izgradnje najverovatnije saopštila upravo zbog neslaganja zvaničnog Brisela sa tim projektom.

Izvor: novaekonomija.rs